

prima instanță - V. Brașoveanu,
instanța de apel –N. Budăi, A.Doga, A. Nogai,

ÎNCHEIERE

01 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Primarul General al mun. Chișinău,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Primarului General al mun. Chișinău, intervenient accesoriu Întreprinderea Individuală „Diceanu-L” privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 ianuarie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de Primarul General al mun. Chișinău, și menținută hotărârea judecătoreii Centru mun. Chișinău din 12 iunie 2014,

c o n s t a t ă ;

La 27 decembrie 2014 Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Primarului General al mun. Chișinău, intervenient accesoriu Întreprinderea Individuală „Diceanu-L” în care a solicitat anularea dispoziției Primarului General al mun. Chișinău nr.917-d din 30 octombrie 2013 cu privire la prelungirea autorizației de funcționare a gheretei Întreprinderii Individuale „Diceanu-L” din str. Alecu Russo, 59/4 mun. Chișinău.

În motivarea pretențiilor formulate a indicat că, la 30 octombrie Primarul General al mun. Chișinău a emis dispoziția nr.917-d privind prelungirea autorizației de funcționare a gheretei Întreprinderii Individuale „Diceanu-L” din str. Alecu Russo, 59/4 mun. Chișinău.

Indică reclamantul că potrivit prevederilor art.65 și art. 68 al Legii nr.436-XVI din 28 decembrie 2006 cu privire la administrația publică locală și potrivit Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat este în drept de a verifica legalitatea dispoziției nr.917-d din 30 octombrie 2013 emisă de către Primarul General al mun. Chișinău.

În urma verificării ei s-a constatat că dispoziția nr.917-d din 30 octombrie 2013 cu privire la prelungirea autorizației de funcționare a gheretei Întreprinderii Individuale „Diceanu-L” din str. Alecu Russo, 59/4 mun. Chișinău contravine prevederilor legale.

Afirmă că, Oficiul Teritorial Chișinău a notificat Primarul General al mun. Chișinău precum că dispoziție este emisă cu încălcarea legislației din care motiv a

solicitat abrogarea ei, însă prin răspunsul Primăriei mun. Chișinău din 13 decembrie 2013 s-a indicat că nu există careva temeiuri de anulare a dispoziției nr.917-d din 30 octombrie 2013.

Consideră Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, că răspunsul Primăriei mun. Chișinău este nefondat, iar dispoziția este emisă contrar prevederilor legale.

Prin decizia Consiliului municipal nr.13/4 din 27 decembrie 2007 a fost aprobat Regulamentul privind eliberarea autorizațiilor de funcționare a unităților comerciale și de prestare a serviciilor sociale pe teritoriul municipiului Chișinău, care stabilește că autorizația de funcționare a unităților comerciale și/sau de prestări servicii este un act administrativ individual ce atestă dreptul titularului autorizației de a amplasa unitatea comercială și/sau de prestări servicii în locul (terenul, localul, incinta) stabilit și de a desfășura activități comerciale și/sau de prestări servicii pentru o perioadă stabilită, cu respectarea obligatorie a condițiilor de autorizare prevăzute de prezentul regulament.

Astfel, unitățile comerciale se amplasează și funcționează în baza autorizației de funcționare și nu în baza dispoziției Primarului General, iar pentru perfectarea acesteia beneficiarul urmează să depună o cerere, care se examinează în modul stabilit de Regulament.

Totodată afirmă că procedura privind prelungirea perioadei de valabilitate a autorizației la fel este prevăzută în Regulament.

Prin deciziei Consiliului municipal Chișinău nr.51/4 din 11 iulie 2006 cu privire la interzicerea amplasării de noi gherete, tarabe și puncte mobile în centru-nucleu istoric și pe străzile principale ale municipiului Chișinău, se interzice autorizarea amplasării de noi gherete, tarabe, aparate de apă caldă și puncte mobile în centrul-nucleu istoric al municipiului Chișinău, inclusiv pe str. Alecu Russo mun. Chișinău.

Prin hotărârea judecătorei Centru mun. Chișinău din 12 iunie 2014 acțiunea înaintată de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat s-a admis integral.

S-a anulat dispoziția Primarului General al mun. Chișinău nr.917-d din 30 octombrie 2013 cu privire la prelungirea autorizației de funcționare a gheretei Întreprinderii Individuale „Diceanu-L” din str. Alecu Russo, 59/4 mun. Chișinău.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 ianuarie 2015, s-a respins apelul declarat de către Primarul General al mun. Chișinău și s-a menținut fără modificări hotărârea judecătorei Centru mun. Chișinău din 12 iunie 2014.

La 12 februarie 2015, Primarul General al mun. Chișinău a declarat recurs împotriva hotărârilor judecătorești, cerînd casarea acestora și emiterea unei noi decizii prin care pretențiile înaintate de către Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, să fie respinse.

În motivarea recursului recurentul a indicat că nu este de acord cu soluția instanțelor ierarhic inferioare, fiind adoptată cu interpretarea eronată a circumstanțelor de drept și de fapt.

Consideră că, dispoziția contestată este legală, fiind emisă de un organ competent, potrivit legislației și cu respectarea proceduri stabilite, iar Primarul General conform competenței și atribuțiilor sale este în drept să emită o asemenea dispoziție, deoarece emitentul are dreptul de a elibera autorizației potrivit prevederilor art. 29 lit. k) și art. 32 al Legii privind administrația publică locală nr.436 din 28 decembrie 2006.

Totodată consideră că nu ține de competența instanței de contencios administrativ de a se implica în oportunitatea actului administrativ, precum și faptul că stabilizarea cazurilor de excepție constituie o prerogativă a Primarului General.

Prin urmare, recurentul și-a întemeiat pretențiile invocate în recurs prin prisma prevederilor art. 432, alin. (2), lit. a) și b) Cod de Procedură Civilă, care statuează expres că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Prin referința depusă la 24 martie 2015 Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a indicat că, instanțele ierarhic inferioare au dat o apreciere corectă și întemeiată circumstanțelor pricinii. A pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit scrisorii Curții de Apel Chișinău (f.d.85), decizia motivată a fost expediată în adresa participanților la proces la 23 ianuarie 2015, însă nu există dovada de recepționare, motiv pentru care instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și recursul declarat la 12 februarie 2015 este depus în termen, potrivit prevederilor art.434 Cod de Procedură Civilă.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de Procedură Civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei

dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform cărei recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcei contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Tot odată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Argumentele invocate de către recurent poartă un caracter declarativ, se combat cu probele administrate și nu au suport legal.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis o hotărâre legală, iar argumentele invocate de Primarul General al mun. Chișinău în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de Procedură Civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Primarul General al mun. Chișinău, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filncova

Judecătorii

Maria Ghervas

Dumitru Mardari